UCHWAŁA NR XLV/925/14

RADY MIASTA TYCHY

z dnia 25 września 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), na wniosek Komisji Rewizyjnej,

Rada Miasta Tychy uchwala:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi Pana H W na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2

Uzasadnienie Komisji Rewizyjnej stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały jest Prezydent Miasta Tychy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Tychy

/-/ mgr Zygmunt Marczuk

Rada Miasta
Tychy

Załącznik do uchwały
Nr XLV/925/14
Rady Miasta Tychy
z dnia 25 września 2014 r.

Uzasadnienie:
(Uchwała Nr XLV/925/14)

W dniu 17 kwietnia 2014 r. wpłynęła do Rady Miasta Tychy skarga pana H W na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tychach oraz Naczelnika Wydziału Gospodarki Lokalowej Urzędu Miasta Tychy.

Ze względu na brzmienie art. 229 pkt 3 kpa i wynikającą stąd właściwość organu, Rada Miasta przyjęła skargę do rozpoznania w stosunku do Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz zwróciła się do Prezydenta Miasta o zobowiązanie Naczelnika Wydziału Gospodarki Lokalowej do złożenia stosownych wyjaśnień w zakresie jego właściwości merytorycznej. W imieniu Rady Miasta skargę wyjaśniała i analizowała Komisja Rewizyjna. Zarzut skargi nakierowany był na prawidłowość przyznawania, naliczania i wypłacania dodatku mieszkaniowego oraz przyznawania i wypłacania zasiłku stałego, co zdaniem Skarżącego jest powiązane ze sprawą nadużyć i „przekrętów finansowych". Skarga zdaniem Rady Miasta nie zasługuje na uwzględnienie albowiem nie stwierdzono naruszenia prawa przy przyznawaniu i wypłacaniu zarówno dodatku mieszkaniowego, jak również zasiłku stałego. Należy podkreślić, że przyznany Skarżącemu dodatek mieszkaniowy znajduje w całości oparcie w przepisach ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) i Skarżący na podstawie art. 6 ust. 10 ww. ustawy otrzymuje go w maksymalnej wysokości. Natomiast opisany wyżej skutek finansowy korzystny z tego tytułu dla Skarżącego, przekłada się na wysokość otrzymywanego przez niego zasiłku stałego, którego wysokość uległa zmniejszeniu ze względu na uwzględnienie wysokość kwoty otrzymanego dodatku mieszkaniowego w tzw. kryterium dochodowym, o którym mowa w art. 37 ust. 2 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182 z późn. zm.), a który decyduje o przyznanej kwocie zasiłku stałego. W przypadku Skarżącego jako osoby samotnie gospodarującej, dochód ten nie może być wyższy niż 529 zł miesięcznie. Za dochód natomiast uważa się zgodnie z treścią art. 8 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej sumę miesięcznych przychodów, które nie są pomniejszane m.in. o kwoty przyznanego i wypłaconego dodatku mieszkaniowego, tak jak w przypadku Skarżącego, a to przekłada się bezpośrednio na kryterium dochodowe i zmniejszony zasiłek stały. Zarzut więc dotyczący nieprawidłowości przy przyznawaniu dodatku mieszkaniowego i wysokości zasiłku stałego nie znalazł potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym z którym Skarżący został zapoznany w dniu 2 września 2014 r., a w związku z tym uznaje się skargę za bezzasadną.

Rada Miasta
Tychy